

Jens Thoft (SF):

Jeg har lovet at redegøre for SF's stilling til gasafgiften.

Vi har i SF overvejet, om vi skulle undlade at stemme til regeringens nedsættelse af gasafgiften, fordi brugen af autogas er mere miljørigtig end brugen af benzin, men vi har på grund af de energiokonomiske betragtninger, og fordi vi mener, at det ikke er det rigtige sted at komme folk til hjælp, besluttet at stemme imod nedsættelse af gasafgiften.

Glistrup (FP):

Det er jo ikke nogen overraskelse eller nyhed for dette Ting, at når det drejer sig om skattelettelser, mener Fremskridtspartiet, at vi først og fremmest skal hense til indkomstskaattelettelse. Men der er nogle enkelte områder, hvor forbrugsafgifterne i Danmark efterhånden er kommet så højt op, at det hverken socialt eller i international sammenhæng kan forsvares, og til disse enkelte områder, hvor der er behov for ganske kraftige nedsættelser af forbrugsafgifterne, hører de felter, som omfattes af de tre forslag, ministeren har fremsat.

Som vi også begrundede det under første behandling, var Fremskridtspartiets væsentligste indvending imod ministerens tre forslag, at han forringede provenuet for lidt; der skulle have været større provenuendørsættelser. Men lidt er selvfølgelig bedre end intet, og derfor var og er vi indstillet på at støtte ministerens forslag, som de forelå i første omgang.

Som det nu bliver, sker der jo for så vidt angår et enkelt af forslagene, nemlig lovforslag nr. L 23, en forringelse set under den synsvinkel, at vore bilskatte skal nedsættes for at fremme privatbilismen. For skal det danske samfund klare sig også socialt, skal vi have langt, langt mere og langt billigere privatbilisme, end vi har i øjeblikket, og her har man altså skåret to tredjedele af lempelsen på benzinafgiften væk med den flertalsindstilling, der foreligger.

Bevares, lidt er stadig væk bedre end intet, og derfor vil vi, som vi har givet udtryk for det i betænkningen, stemme for lovforslag nr. L 23 i den amputerede form, det får ved tredjebehandling, men vi vil her ved andenbehandling tilkendegive, at vi foretrækker ministerens nedsættelse med 100 mio. kr. frem for det, ændringsforslagene går ud på, nemlig at be-

grænse nedsættelsen af afgifterne til de 30 mio. kr.

I øvrigt er det tunge forslag jo lovforslag nr. L 24, nemlig det, der vedrører opvarmningen, altså selvfølgelig først og fremmest boligopvarmningen. Her er vi ærlig talt forargede over, at man ikke kan komme længere med at nedsætte afgifterne, end at man skærer 5 pct. af afgiftstoppen. Men igen: lad det så gå.

Vi har ikke villet forlænge udvalgsbehandlingen ved at gå i dybden med forskellige af de mange problemer, der nok kunne rejses i retning af den forfærdelig høje beskatning, vi har af boligopvarmning i Danmark, men et af de emner, som vi har fået frem under udvalgsbehandlingen, er efter vores opfattelse et godt grundlag at gå videre på.

De varmeforbrugere, der næsten har det allerværst, er nemlig dem, der må klare sig med petroleum i dunke, og dér har vi i allerhøjeste grad mærket os ministerens svar om, at den ordning med en specialafgift på dette område, som blev indført for nogle år siden, virker på en sådan måde, at der ikke er den store risiko for omgæelser. Det har man jo troet der var gennem alle de petroleumdiskussioner, vi har haft her i Folketinget igennem årene. Og når forholdet er det, at det ikke giver anledning til administrativ-tekniske omgæelsesforhold, vil Fremskridtspartiet i allerhøjeste grad komme tilbage til det område. Det spiller så ringe en rolle provenumæssigt, at vi simpelt hen må se at komme frem til, at de, der må bruge dunkpetroleum, i hvert fald ikke skal betale afgift og skat. De har det hårdt og brutalt nok i forvejen, de mennesker, det her drejer sig om.

Så skal jeg endelig rent teknisk sige, at hvis det mod forventning skulle gå således, at ændringsforslag nr. 3 til lovforslag nr. L 23 eller ændringsforslaget til lovforslag nr. L 25 skulle blive forkastet – det er dem, hvor man udsætter ikrafttrædelsesdatoen til først at være den 1. december – så må disse forslag, altså henholdsvis det, der kommer til at hedde lovforslag nr. L 23 A, og L 25, selvfølgelig tilbage til udvalget. Men alt peger jo i retning af, at ændringsforslagene om ikrafttrædelsesdag ikke før den 1. december 1987 bliver vedtaget, uanset at Fremskridtspartiet altså ville foretrække, at ikrafttrædelsen skete med det samme og ikke skulle vente i yderligere 2–3 uger, sådan som der er lagt op til fra flertallets side.